

Sydafrika berører de bedre engle i vores natur

Den 20. februar 2024

Den Internationale Domstol (ICJ) har planlagt en høring om Israels 56 år lange administration af de palæstinensiske områder på Vestbredden og i Gaza. Der har været en slags "Spørg ikke, fortæl ikke"-politik i verden med hensyn til ansvaret for at skabe stabilitet i området. Men efter at ICJ vovede at stille spørgsmålet, har så mange lande fået tungen på gled, at høringen er planlagt til at strække sig over hele ugen.

I dag var det Sydafrikas tur, og landets ambassadør i Holland, Vusi Madonsela, talte i Haag med en særlig autoritet. Han påberåbte sig Sydafrikas "særlige forpligtelse, både over for sit eget folk og over for det internationale samfund, til at identificere, påpege og øjeblikkeligt bringe "apartheids uhyrlige og krænkende praksis" til ophør..." Målt i konfiskeret land, ulovlige bosættelser og to separate retssystemer for to kategorier af mennesker, palæstinenserne og israelerne, mente han, at Israel havde udført "en endnu mere ekstrem form for apartheid, end hvad blev institutionaliseret mod sorte mennesker i mit land." Han sagde: "Vi, som sydafrikanere, fornemmer, ser, hører og føler denne virkelighed helt ind i vores inderste." "Israels apartheid må ophøre."

Da Sydafrika afsluttede apartheid, var det ikke for at hævne sig på hvide racister. Nelson Mandela forstod, da han forlod fængslet, at hævn kun ville få ham til at bære fængslet med sig. I dag er der ingen ende på apartheid i Israel, den dybt forankrede "herre/slave"-dynamik, fra nazitiden til i dag, som offer og undertrykker, uden en forpligtelse til at erobre og gøre regionens ørkenere grønnere. Befolkningerne i regionen skal objektivt tage del i opgaven med at udvikle deres region

med afsaltning af havvand, rigelig energi til en overkommelig pris fra atomkraftværker, massive kunstvandingsprojekter for at genvinde jordens potentielle frugtbarhed og alle de uddannelsesmæssige og kulturelle fordele, der skaber en grundlæggende optimisme i befolkningerne.

Det starter ikke med en våbenhvile eller en "jeg kan ikke holde det ud længere"-ageren. Det starter faktisk med noget meget grimt – eller faktisk med at konfrontere og tage fat på noget meget grimt, det nuværende katastrofale scenario foran os i Gaza, der starter med en million børn i Gaza på forskellige niveauer af underernæring og sult. Over 90 % af børnene under fem år i Gaza lever i alvorlig fødevarefattigdom og er ramt af smitsomme sygdomme. I løbet af de sidste to uger har omkring 70 % haft diarré – ikke let at håndtere hos en baby, et lille barn eller yngre børn. Uger og måneder, hvor man har kigget væk og håbet på, at virkeligheden ikke ville indhente en, har skabt noget af et rod.

Den logistik, der kræves til den nødvendige tilvejebringelse af mad, rent vand, medicin og husly, er ekstraordinær – men i sidste ende så meget mere givende end krigsførelse (hvis man altså kan kalde operationer som reduktionen af Warszawas ghetto for "krigsførelse"). Det viser sig, at en sådan nødmobilisering blot er det første skridt i rækken af mobiliseringer, der er nødvendige for "Oase-planen" for regionen.

Sydafrika er enestående kvalificeret til at bringe en solidt funderet følelse af moral tilbage til vores civilisation, og man må håbe, at de udfører den mission på behørig vis. I dag, som deres handlinger i de sidste mange måneder vidner om, er der overensstemmelse i denne nye måde at handle på for en nation.

"Oase-planen" er frugten af en anden politisk fange, Lyndon LaRouche, som også forlod sit fængsel, ikke med hævn, ikke med et fængsel i bagagen, men med et dybt udviklet videnskabeligt

geni for omfattende og transformerende økonomiske projekter, der er i stand til, som Abraham Lincoln udtrykte det, at tale til de bedre engle i vores natur.

Lincolns mere udførlige tanke, der henvender sig til en dybt splittet nation, er en passende optakt til undersøgelsen af de nødvendige handlinger, vi står over for:

“Erindringens mystiske akkorder, der strækker sig fra hver eneste slagmark og patriotiske grav til hvert eneste levende hjerte og ildsted over hele dette vide land, vil stadig få unionens kor til at svulme, når de igen berøres, som de helt sikkert vil blive, af de bedre engle i vores natur.”

Foto: Credit: ICJ